

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้
โรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยใช้
การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย
2. ความมุ่งหมายของการวิจัย
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และนักเรียน
โรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปี
การศึกษา 2558 จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 8 คน ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้วิจัย คือ นางนงศ์ลักษณ์ โสมดา
 - 1.2 ผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ ครูผู้ปฏิบัติการสอน จำนวน 7 คน
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 25 คน
 - 2.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทรายทอง จำนวน 1 คน
 - 2.2 นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คนโดย
เลือกแบบเจาะจง ระดับชั้นละ 3 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน
โดยเลือกจากการเรียงลำดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมดในแต่ละระดับชั้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โรงเรียนบ้านทรายทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพของครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โรงเรียนบ้านทรายทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร
3. เพื่อติดตามและประเมินผลการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โรงเรียนบ้านทรายทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1988, pp1-15, อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2554, หน้า 301 – 303) ซึ่งกำหนดการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. การวางแผน

กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ร่วมกันศึกษาวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาและจัดทำแผนปฏิบัติการดังนี้

1.1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนบ้านทรายทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

1.2 ประชุมครูผู้ร่วมวิจัย โรงเรียนบ้านทรายทอง เพื่อสะท้อนความคิดเห็น แนวทางการแก้ปัญหา และวางแผนดำเนินการในการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

1.3 สอบถามความต้องการในการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้โรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย

2. การปฏิบัติการ

ดำเนินการตามแผนที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้กำหนดร่วมกัน ดังนี้

2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนากลุ่มผู้ร่วมวิจัยให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการใช้เวลาดำเนินการ จำนวน 2 วัน โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ คือ ดร.วิหาญ พลเพชร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย และ นางพะยอม กอสุวรรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนสังข์ศรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ระดับปฐมวัย มาเป็นวิทยากรให้ความรู้

2.2 การศึกษาดูงาน การจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้จำนวน 2 วัน ณ โรงเรียนบ้านโนนสังข์ศรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย

2.3 การนิเทศภายใน กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้ร่วมกันวางแผนการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ จัดทำปฏิทินนิเทศ รูปแบบการนิเทศเป็นการส่งเสริม สนับสนุน ชี้แนะ แนะนำ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดย นายพิพัฒน์พล บุรีมานุรักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทรายทอง โดยจะดำเนินการนิเทศการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และการนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. การสังเกตการณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับการกิจกรรมในแนวทางการพัฒนาดังนี้

3.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ ใช้แบบประเมินความพึงพอใจในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

3.2 การศึกษาคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาคุณภาพการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

3.2 การนิเทศภายใน เครื่องมือที่ใช้มี 5 ฉบับ ดังนี้ 1) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ 2) แบบสัมภาษณ์ครู 3) แบบสังเกตการณ์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู 4) แบบบันทึกการนิเทศภายใน และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูล เกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การสะท้อนกลับ

ผู้วิจัยนำรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือ นำมาวิเคราะห์ร่วมกับผู้ร่วมวิจัยเพื่ออภิปรายและร่วมกันสรุป เพื่อสะท้อนผลตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

1.1 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ตัวบ่งชี้ที่ 5 ของ สมศ.) มีคุณภาพอยู่ในระดับ ปรับปรุง ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

1.2 ความต้องการในการพัฒนาศักยภาพครู พบว่า ครูมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เรียนรู้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้
โรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
ประกอบด้วย

2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ ใช้เวลา 2 วัน ณ โรงเรียนบ้านโนนสังข์ศรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2.2 การศึกษาดูงาน ใช้เวลา 2 วัน ณ โรงเรียนบ้านโนนสังข์ศรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2.3 การนิเทศภายใน ดำเนินการระหว่าง เดือนมิถุนายน ถึง เดือนตุลาคม
พ.ศ. 2559

3. ผลการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โรงเรียนบ้าน
ทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า

3.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์
ความรู้เพิ่มมากขึ้น หลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูในการ
จัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้แล้ว ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}
=4.06)

3.2 ครูมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
สร้างองค์ความรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด (\bar{X} =4.54)

3.3 ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ในภาพรวม
อยู่ในระดับ มาก (\bar{X} =4.41)

3.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความ
รู้อยู่ในระดับ มากที่สุด (\bar{X} =4.52)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์
ความรู้โรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
มีผู้เกี่ยวข้องหลายๆ ฝ่ายที่ทำให้การวิจัยดำเนินการไปด้วยดี มีการพัฒนาครูที่เป็นกลุ่มผู้
ร่วมวิจัยด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ซึ่งนำผลมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

1.1 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าทุกระดับอาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูมุ่งเน้นการสอนเนื้อหาที่ใช้การท่องจำ เนื้อหาที่เรียนมากแต่ขาดความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนขาดการลงมือปฏิบัติ ทำให้ไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ของนักเรียนจึงเป็นไปอย่างฉาบฉวย ไม่ได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้นักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดเชื่อมโยง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญศรี เขาวรัตน์(2557,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กวัยเตาะแตะ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนครพบว่า ปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ครูผู้ดูแลเด็กยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย ครูขาดการบันทึกผลการจัดประสบการณ์ที่เป็นปัจจุบัน ไม่มีบันทึกลักษณะพฤติกรรมของเด็กที่เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข ส่งผลให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐกานต์ ไชยโคตร (2557,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านจิวสร้างแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ปัญหาที่พบคือ ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ขาดการอบรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกรณีศึกษาใน การใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา

1.2 ความต้องการในการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ พบว่า ครูมีความต้องการในการพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ต้องการเรียนรู้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย ต้องการศึกษาดูงานตัวอย่างผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ เพื่อ

นำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ของครูเพราะการพัฒนาศักยภาพครูเป็นกรรมวิธีที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของบุคลากรให้ได้ผลดี มีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูมีสมรรถภาพในการสอน มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น ทำให้ครูทุกคนมีโอกาสก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งทางการบริหารที่มีสถานภาพดีขึ้น ซึ่งงานวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของจินดารัตน์ แสงวงศ์(2555,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ในโรงเรียนดงมะไฟวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1 พบว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูมีความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะ กระบวนการ วิธีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญค่อนข้างน้อย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงมีความต้องการพัฒนา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี นาสมใจ(2555,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพครูด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 พบว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขาดการนิเทศติดตามผลการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเองจากการนิเทศของผู้บริหาร ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ไม่สมบูรณ์ จึงมีความต้องการพัฒนา เป็นกรรมวิธีที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของบุคลากรให้ได้ผลดี มีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำเพชร ทับชา(2557,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนอนุบาลแกดำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 พบว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโดยครูได้มีแผนการจัดการเรียนรู้ แต่ไม่ได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสอนนักเรียนตามความคิดของตนเองตามอิสระ ขณะเดียวกันครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีความต้องการในการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ของครู

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

โรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ประกอบด้วย การประชุมเชิงปฏิบัติการการศึกษาดูงาน และการนิเทศภายในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ มี 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ 2) ด้านความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ 3) ด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ซึ่งการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ร่วมวิจัยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่ใช้ในการอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้เข้าใจง่าย มีตัวอย่างที่เด่นชัด เห็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจน และตรงตามกรอบแนวคิดของการพัฒนาวิทยากรมีความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้เป็นอย่างดี มีเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ ทำให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้รับความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ มีกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกปฏิบัติ ได้ศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้จริงทุกขั้นตอน ได้รับความรู้ และได้ฝึกเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ทำให้ทราบแนวทางและเทคนิควิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น เกิดความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เห็นได้จากการประเมินผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$) และการนิเทศภายในการจัดการเรียนรู้นั้นเป็นแนวทางการพัฒนาที่ดีและมีประโยชน์ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการนิเทศภายใน เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมวิจัยและผู้นิเทศได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านที่มีปัญหา โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน โดยกลุ่มผู้นิเทศและผู้วิจัยให้การแนะนำตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยให้คำชี้แนะ แนะนำเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อย ผู้ร่วมวิจัยได้ลงมือปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จและมีคุณภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามปกติ มีพฤติกรรมการร่วมมือในการคิดแก้ปัญหาและการทำงานร่วมกัน และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งผลการวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับกับงานวิจัยของและสอดคล้องกับกับงานวิจัยของกมลทิพย์ พูลสมบัติ (2557, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ร่วมกับแผนผังความคิดที่มีต่อความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า 1) ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความรู้ทางวิทยาศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ไม่สูงกว่าหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับกับงานวิจัยของอโนชา จันทบุตร (2551, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เพื่อ ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีกระบวนการ จัดการเรียนรู้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสอนอ่านและขั้นสรุปและเชื่อมโยง ผล การพิจารณาความเหมาะสม พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ผลการหาประสิทธิภาพของ แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีประสิทธิภาพ 80.57/82.77 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดย ใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้มีผลสัมฤทธิ์กานการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โรงเรียนบ้านทรายทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า

3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ก่อนการพัฒนา กลุ่มผู้ร่วมวิจัยทั้ง 8 คน พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ขาดเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนขาดความสามารถทางด้านการคิด การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หลังการพัฒนา ผู้ร่วมวิจัยประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพครูด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ผลการประเมินในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการประเมินข้อ 5 ความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ข้อ 6 การ

วิเคราะห์หลักสูตรสู่การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ข้อ 9 การนำสื่อ นวัตกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ และข้อ 10 การสร้างเครื่องมือ วัดผลประเมินผลการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ ความรู้เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า หลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพ ครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้แล้ว กลุ่มผู้ร่วมวิจัยทั้ง 8 คน มีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม ทั้งนี้อาจเป็น เพราะในขณะเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงานกลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความพึง พอใจในการประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงานในครั้งนี้ ทำให้เกิดความตั้งใจในการรับ ฟัง แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับวิทยากร เห็นตัวอย่างการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ และ ได้ลงมือปฏิบัติการสอนจริง จนเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในประเด็นต่างๆ วิทยากรก็มี ความรู้ความสามารถบรรยายให้ผู้เข้าร่วมประชุมเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้และเป็น รูปธรรม สถานที่และเวลาที่ใช้ก็มีความเหมาะสมเมื่อครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ และนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก็ส่งผลให้ผู้เรียนได้ เกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ชัดเจน มีการวัดผลประเมินผลอย่างถูกต้อง หลากหลาย และ วัดได้ตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรกรภรณ์ จอมคำสิงห์ (2548, บทคัดย่อ อ้างถึงใน ทองปั่น สอนเอี่ยม 2553, หน้า 56) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการ เรียนจากชุดการสร้างความรู้ที่พัฒนา ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เรื่อง สิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดย มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน และความคิดเห็นของ ผู้เรียนที่มีต่อชุดการสร้างความรู้ที่พัฒนามาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาในการเรียนรู้ การนำเสนอเนื้อหาเพียงพอต่อการนำมาใช้ แก้ปัญหา เนื้อหามี ความเป็นลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย 2) ด้านคุณลักษณะของชุดการสร้างความรู้ช่วยให้ผู้เรียน ค้นหาค้นหาข้อมูลได้ง่าย สะดวกในการใช้งานและส่งเสริมการเรียนรู้ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม ทางการเรียนรู้สนับสนุนให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำมาใช้ แก้ปัญหาทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิด ได้เรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริม การทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งนำไปสู่การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นการเปิดโอกาสให้ สร้างความรู้ด้วยตนเองและ ร่วมกันเรียนรู้ในกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีวัลย์ จัน ระวังยศ (2551, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริม ความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิสต์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียน

อนุบาลเวียงเชียงรุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ดังนี้ ด้านการนับ ก่อนการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ คนที่ 1 ได้ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ปรับปรุง คนที่ 4,5,8,9,10 ได้ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้ หลังการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ คนที่ 1 ได้ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดี คนที่ 4 ได้ระดับคุณภาพ 4 หมายถึง ดีมาก คะแนนเฉลี่ยก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 2.20 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับดี ใช้คะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 3.40 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับดี ด้านตัวเลข ก่อนการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ คนที่ 1,3, 7, 8,10 ได้ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้ หลังการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ คนที่ 1 ได้ระดับคุณภาพ 3 ส่วนคนที่ 3,7,8, 10 ได้ระดับคุณภาพ 4 หมายถึง ดีมาก คะแนนเฉลี่ยก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 2.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับพอใช้ คะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 3.70 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับดีมาก ด้านการจับคู่ ก่อนการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ คนที่ 1,2,3,5,6,9, 10 ได้ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้ หลังการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ คนที่ 2, 10 ได้ระดับคุณภาพ 4 หมายถึง ดีมาก คะแนนเฉลี่ยก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 2.30 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับพอใช้ คะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 3.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับดี ด้านการจัดประเภท ก่อนการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ คนที่ 1, 6, 9 ได้ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง หลังการจัดประสบการณ์ด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ทั้งสามคนได้ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดี คะแนนเฉลี่ยก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 1.90 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับพอใช้ คะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาอยู่ในระดับคุณภาพ 3.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับดี

3.2 ด้านความสามารถในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ หลังจากการพัฒนาโดยการเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการและ

การศึกษาดูงาน และการนิเทศภายใน พบว่า วงรอบที่ 1 มีผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความเห็นตรงกันว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในส่วนของการวัดและประเมินผลยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากกลุ่มผู้ร่วมวิจัยยังกำหนดการวัดและประเมินผลในแผนการจัดการเรียนรู้ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ขาดการประเมินที่หลากหลาย และการกำหนดรายละเอียดเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และมีทักษะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ประสบความสำเร็จสมบูรณ์ กลุ่มผู้ร่วมวิจัยทุกคนเห็นว่าควรพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยใช้แนวทางการพัฒนาในแบบกัลยาณมิตร ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ผลการพัฒนาในวงรอบที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้น โดยผลการประเมินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$) มีค่าเฉลี่ยในวงรอบที่ 2 เพิ่มขึ้นจากวงรอบที่ 1 ($\bar{X}=0.23$)จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ร่วมวิจัย พบว่า การได้รับการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตรในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ทำให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจ มีการปรับปรุงการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ได้ครบถ้วน ตามวิธีการและองค์ประกอบของการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และทุกคนสามารถนำความรู้ที่ได้รับการนิเทศไปปรับปรุงในการจัดทำแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่เป็นเช่นนี้อาจเพราะการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตรเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมวิจัยและผู้นิเทศได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องที่มีปัญหาโดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน โดยผู้นิเทศและผู้วิจัยให้การแนะนำตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยให้คำชี้แนะเป็นรายบุคคล และกลุ่มย่อย ผู้ร่วมวิจัยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จและมีคุณภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนที่เรียนด้วยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน สามารถแสวงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดารา วิมลอักษร (2552, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคอนสแตนต์ดีวิสต์ต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ (1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด

คอนสตรัคติวิสต์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 86.71 ซึ่งไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ในภาพรวมและรายด้าน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) พฤติกรรมกลุ่มของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ มีพฤติกรรมกลุ่มด้านการทำงานร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 95 ด้านการร่วมมือในการคิดแก้ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 95 และด้านการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นคิดเป็นร้อยละ 90 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ จิตรประวัตติ (2554, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสมคิดจิตต์วิทยา จังหวัดชลบุรีผลการวิจัยพบว่า (1) คะแนนความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) คะแนนความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์สูงกว่าคะแนนความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ด้านความสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

หลังจากการพัฒนาโดยการเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน และการนิเทศภายใน พบว่า ในวงรอบที่ 1 ครูมีพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$) ทุกด้านจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมี 4 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนในวงรอบที่ 2 พบว่า ครูมีพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) ทุกด้านจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมี 8 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยในวงรอบที่ 2 เพิ่มขึ้นจากวงรอบที่ 1 ($\bar{X}=0.19$)จากการสัมภาษณ์ครูที่เป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยสามารถวิเคราะห์หลักสูตร กำหนดเนื้อหา จัดทำโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ วัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบได้ สามารถวางแผนและจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ได้อย่างหลากหลาย สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง การวัดและประเมินผล

ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของครรชิต เอกจิตต์(2555, บทคัดย่อ)ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้โดยใช้นิทานในท้องถิ่นสตูล ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ โดยใช้นิทานในท้องถิ่นสตูล มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้าง องค์ความรู้โดยใช้นิทานในท้องถิ่นสตูลมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้าง องค์ความรู้โดยใช้นิทานในท้องถิ่นสตูล มีความเข้าใจในการอ่านสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาไทยเชิงบวก 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้าง องค์ความรู้โดยใช้นิทานในท้องถิ่นสตูล มีความพึงพอใจในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณคามาเมือง(2555, บทคัดย่อ)ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะต๋อยจังหวัดเชียงใหม่ผลการวิจัยพบว่า1) การสร้างกิจกรรมการสอนเขียนนิทานโดยใช้แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนนิทานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเขียนนิทานตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดี

3.4 ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โดยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ของครู ในวงรอบที่ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$) และในวงรอบที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) โดยมีค่าเฉลี่ยในวงรอบที่ 2 เพิ่มขึ้นจากวงรอบที่ 1 ($\bar{X}=0.15$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงลักษณะศักยภาพของการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ครูมีการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูเอาใจ

ใส่ให้นักเรียนเป็นรายบุคคล ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่น ปลอดภัย ครูประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหาและกิจกรรมแล้วนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ เป้แงาม (2554, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพาตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ความรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการใช้คอมพิวเตอร์พกพาตามแนวคิดการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ปัญญา ประกอบด้วย วางแผน สร้างงาน ไตร่ตรอง และแบ่งปัน 2) หลังจากเรียนตามรูปแบบการใช้คอมพิวเตอร์พกพาตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ปัญญา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโครงการคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง หนึ่งคน เพื่อเด็กไทย ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา ไคลบาท (2554, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา จากการประเมินคุณภาพหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องและเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา มีรายละเอียดคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ นักเรียนได้เรียนรู้แบบองค์รวมและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ลดการใช้เวลาเรียนที่ซ้ำซ้อนของเนื้อหาและภาระงาน มีโอกาสทำกิจกรรมนอกห้องเรียนมากขึ้น ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูผู้สอน

มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ จึงควรสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ตลอดปีการศึกษา

1.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นการพัฒนาศักยภาพครูที่ดี เนื่องจากครูได้รับความรู้ความเข้าใจ ได้ฝึกปฏิบัติการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จริง ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้จริง

1.3 การศึกษาดูงาน เป็นการพัฒนาศักยภาพครูที่ดี เนื่องจากครูได้ศึกษาดูงานเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ครูสามารถนำเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้มาปรับใช้ได้จริง

1.4 การนิเทศการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ด้วยรูปแบบการนิเทศภายใน สามารถพัฒนาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูให้มีคุณภาพสูงขึ้น ครูเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนา ดังนั้นจึงควรนำการนิเทศภายในไปใช้ในการนิเทศการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และการนิเทศการทำงานของครูในด้านอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ นอกจากการประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน และการนิเทศภายในแล้ว ควรนำวิธีการที่หลากหลายมาใช้ เช่น การศึกษาดูงานหลายๆ แห่ง การศึกษาเอกสารทางวิชาการมาใช้ในการพัฒนาครู

2.2 การแสวงหาแนวทางอื่นๆ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด จัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2.3 การนิเทศภายในสามารถขยายผลไปสู่การนิเทศงานส่วนอื่นๆ ทุกงานได้นอกเหนือจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้